

de skattebeløb, der i henhold til lov overføres til nedskrivning af reguleringskontoen, samt afdrag på vejmillionerne. Det kan antages, at virkningen heraf fra begyndelsen af indeværende finansår til 30. juni 1950, hvor rigsdagen igen skal tage stilling til anvendelsen af Marshallpengene, vil beløbe sig til omkring 400 mill. kr.

Ialt vil de likviditetsforringende faktorer således i de anførte 5 kvartaler være af størrelsesordenen 900—1 150 mill. kr.

I modsat retning vil virke, at de forskellige *kortfristede statslån vil blive indfriet*, efterhånden som de forfalder, ligesom *statens udlånsvirksomhed* — bl. a. i forbindelse med allerede bevilgede byggelån — vil blive udvidet i det kommende år. Den samlede virkning heraf i samme periode som ovenfor nævnt vil jeg anslå til omkring 700 mill. kr.

Som helhed vil således de faktorer, der virker likviditetsforringende, trække kraftigst, hvis man udgår fra det skøn, der hermed er givet.

På denne baggrund kan det efter regeringens opfattelse ikke anses for betænkeligt at anvende en mindre del af det på specialkontoen indestående kronebeløb til støtte for erhvervslivets genopbygning.“

Angående den fremgangsmåde, man har fulgt i andre lande, oplyste ministeren:

„Spørgsmålet om anvendelsen af de tilsvarende midler har allerede fundet sin afgørelse i forskellige andre deltagerlande. Jeg kan herom oplyse, at *Frankrig, Italien og Triest* har truffet bestemmelse om at anvende midlerne til investeringsformål, medens *England* i det væsentlige ønsker at benytte midlerne til nedbringelse af statsgælden. De beløb, der hidtil er frigivet for *Norges* vedkommende, er anvendt til nedbringelse af okkupationskontoen. *Østrig* vil anvende ca. $\frac{1}{3}$ til investeringsformål og ca. $\frac{2}{3}$ til gældsbetaling. For *Hollands og Belgiens* vedkommende er der endnu ikke truffet bestemmelse. Ved bedømmelsen af de her meddelte oplysninger om England må det tages i betragtning, at England på anden måde har taget skridt til at støtte erhvervslivets genopbygningsbestrebelse, nemlig gennem oprettelse af to finansieringsinstitutter, hvoraf det ene helt og det andet delvis er finansieret af staten. For *Norges* vedkommende må det erindres, at en stor del af de ekstraordinære skatter ikke som i Danmark er anvendt til nedbringelse af okkupationskontoen, der iøvrigt både absolut og relativt er betydelig større end den danske reguleringskonto.“

Ved lovforslagets 1. behandling anbefalede *Gustav Pedersen* (S) det en hurtig og velvillig behandling.

Himmelstrup (V) tog derimod afstand fra forslaget i en ordførelse, der sluttede således: „Vi er altså fra vor side prin-